

Kristen Amby: Ved anden Behandling imødegik Ministeren en hel Del af de Synspunkter, vi havde fremført, og jeg svarede dertil, at jeg skulde ikke trætte Tinget ved at optage en Polemik med Ministeren paa det Tidspunkt. Jeg kan forsikre Tinget om, at det skal jeg heller ikke gøre nu. Men der er dog to Forhold, som jeg bliver nødt til kort at omtale.

Den højtærede Minister sagde dengang, at han bl. a. af den Grund ikke kunde tiltræde vort Forslag om, at mindrebemidlede børnerige Familier, der bor i af private opførte Huse, ogsaa kunde faa Huslejenedsættelse, at vi ingen Kontrolbestemmelser havde i vort Ændringsforslag; Ministeren maa have overset det; der staar nemlig i vort Ændringsforslag, at Huslejen skal fastsættes efter Reglerne i § 24 og i § 2, og før vort Ændringsforslag var endeligt, altsaa da det endnu var et foreløbigt Ændringsforslag, stod det yderligere klart, at vort Ændringsforslag knyttede sig til de to Paragraffer, hvorefter Huslejen fastsættes. Der er saaledes ingen Tvivl om, at der i sig selv var en Kontrolbestemmelse for Huslejens Størrelse.

Jeg anbefaler med Glæde at stemme for denne Lov, selv om den ikke yder alt det, den burde have ydet og ogsaa vilde have ydet, hvis de Ændringsforslag, som dels Venstrepartiet, dels det konservative Parti har stillet, men som blev stemt ned ved anden Behandling, var blevet gennemført. Vi staar i den mærkelige Situation, at de to Oppositionspartier til højre i Salen i dette Spørgsmaal er til venstre for Partierne til venstre. Det er det, der er den korte Sandhed. Men vi har jo ingen Magt til at gennemføre de Synspunkter, vi har givet Udtryk i vore Ændringsforslag.

Deraf følger naturligvis ikke, at vi af Surhed følger imod en Lov, som vi blot vilde have endnu videre gaende, end den er blevet. Jeg tror i øvrigt ogsaa, at naar man nu ved Nedsættelsen af det Udvalg, der blev omtalt ved anden Behandling, vil undersøge Mulighederne for en fremtidig Lovgivning paa dette Omraade, vil man blive nødt til at tage Hensyn til en Del af de Synspunkter, der er blevet fremført af Oppositionen.

Inden Lovforslaget forlader dette Ting, ønsker jeg at gøre en Bemærkning over for en Udtalelse af den højtærede Indenrigsminister ved Sagens anden Behandling. Ministeren sagde, at han havde over for Udvalget i det Omfang, som det havde ønsket det, gjort Rede for sin Administration af 1933-Loven. Jeg ønsker heroverfor

at sige, at det skal dog vel ikke betyde, at Oppositionspartierne hermed skal have sagt, at de i alle Enkeltheder godkendte Ministerens Administration. Jeg har overhovedet ikke paa noget Punkt blandet mig i Ministerens Administration. Jeg har sagt, hvad der offentlig er bekendt, at der er en hel Del Kritik over visse bestemte Forhold. Heroverfor har vi været henvist til at læse visse Vedtægter, vi har ogsaa faaet Minimumsbetingelserne for Normalvedtægterne indføjet nu i Lovens § 4. Men det, at vi er blevet gjort bekendt med de godkendte Vedtægter for de godkendte Foreninger, kan ikke betyde, at vi hermed faar et Medansvar for Administrationen. Dette maa jeg bestemt tage Forbehold over for uden dermed at sige hverken det ene eller det andet.

Det er mit Haab, at denne Lov, naar den gaar ud i Livet, vil blive administreret med ligeligt Hensyn til alle de herhenhørende Foreninger, baade dem, der er, og dem, der kan tænkes at blive godkendt efter Lovens Ikrafttræden, og det er et Haab, som jeg ogsaa har Grund til at tro vil gaa i Opfyldelse. Men der skal ikke dermed være sagt noget om, at hvad der hidtil er sket efter 1933-Loven, og som jeg ikke kan kende — jeg ved ikke, om andre af Oppositionens Talsmænd kender det, men jeg kan ikke kende det —, skal vi have Medansvar for, fordi vi i Udvalget har faaet set nogle Vedtægter af den ene og den anden Art.

Hermed anbefaler jeg mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget.

Valdemar Sørensen: Det ærede Medlem Hr. Indenrigsminister brugte om Lovforslaget det Udtryk, at det var indrettet efter de socialdemokratiske Boligforeninger. Nu er jeg ikke i Stand til at vide, om alle de Boligforeninger, der hidtil har faaet Indenrigsministeriets Anerkendelse, er af den Art, det ærede Medlem talte om, men i hvert Fald er Loven jo indrettet saaledes, at den spørger ikke om Partibetegnelse ved Anerkendelse af en Boligforening. Og for saa vidt det er rigtigt, hvad det ærede Medlem mener at vide, saa er det ikke nogen Anbefaling for det borgerlige Initiativ paa Boligvæsenets Omraade, at det kan siges. Men saaledes som Sagen foreligger, vil naturligvis enhver Boligforening, der opfylder Hovedbetingelserne i § 4, kunne opnaa den fornødne Anerkendelse, ganske uden Hensyn til dens politiske Etikette. Jeg tror overhovedet, at dette Spørgsmaal om politisk Farve ikke har noget Ærinde i denne